

Fővárosi Ítéltábla

15.Gf.40.116/2024/4.

Felperes: felperes1 (cím2)

Felperes képviselője: Dr. Szabó Ügyvédi Iroda (Cím4.; ügyintéző: dr. Bánkné dr. Szabó Márta ügyvéd)

Alperes: Alperes1 (Cím1)

Alperes képviselője: Dr. Koncz Tibor Ügyvédi Iroda (cím5; ügyintéző: dr. Koncz Tibor ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

Elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

Fellebbezéssel támadott határozat száma: 8.G.40.151/2023/14. számú ítélet

Fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatja, az alperes marasztalását 14.000 (Tizennégyezer) forintra és a tőkeösszeg után 2021. május 14. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára leszállítja; ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 761.035 (Hétszázhatvanegyezer-harmincöt) forint elsőfokú perköltséget és 127.000 (Százhuszonhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi a felperest 1.156.274 (Egymillió-százötvenhatezer-kétszázhetvennégy) forint kereseti és 1.346.535 (Egymillió-háromszáznegyvenhatezer-ötszázharmincöt) forint fellebbezési illeték, az alperest 926 (Kilencszázhuszonhat) forint kereseti és 1.078 (Ezerhetvennyolc) forint fellebbezési illeték államnak történő megfizetésére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi 10032000-01070044-09060018 számú számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság a 14. sorszámu ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 16.845.160 forint tőkét, és ezen összeg után 2021. május 14. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 1.206.500 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 60 napon belül fizessen meg az államnak 1.157.200 forint eljárás illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

[2] Ítélete indokolásában a peres felek által csatolt iratok és az alperes személyes előadása alapján megállapított tényállásból – összefoglalva – az alábbiakat rögzítette:

[3] Az alperes 2018. május 10. napjától a felperesi gazdasági társaság ügyvezetője volt, annak felszámolásáig.

[4] A felperes felszámolását a Fővárosi Törvényszék rendelte el az ügyszám 1 számú eljárásban. A társaság 2021. április 13. napjától áll felszámolás alatt. Az adós felszámolási eljárásában két hitelező jelentett be hitelezői igényt 66.517.768 forint összegben.

[5] Az adós társaság a 2021. április 12-i fordulónapra elkészített tevékenységzáró mérlege szerint 2021. április 12. napján 19.286.000 forint forgóeszközzel rendelkezett, amely 19.272.000 forint követelésből és 14.000 forint pénzeszközből állt.

[6] Az alperes a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségeinek teljeskörűen nem tett eleget, az adós 16.845.160 forint összegű vagyonát nem adta át a felszámolónak.

[7] A felperes módosított kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 16.845.160 forint tőke és ennek 2020. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

[8] A jogalap körében a Ptk. 3:24. § (1), a 6:142., a 6:143. §-át hívta fel. Hivatkozott továbbá a Cstv. 31. § (1) bekezdésének a) és b) pontjára.

[9] A felperes előadta, hogy az alperes a felszámolás elrendelését követően a felszámoló részére csak a felszámolói adatlapot küldte meg, majd 2021. december 17. napján jogi képviselő útján jegyzőkönyvvel átadta a felszámoló részére az adós könyvelési anyagát 2016. évtől kezdődően. Az alperes a 2021. április 12-i fordulónapra elkészített adósi tevékenységzáró mérleget átadta. A tevékenységzáró mérleg eszköz oldala 19.272.000 forint követelésből és 14.000 forint pénzeszközből álló adósi vagyont tartalmazott. A felperes

felszámolója a 2022. április 21. napján kelt levelével felszólította az alperest, hogy a Cstv. 33. § (3) és (4) bekezdésében foglalt kötelezettségeit teljesítse. Tájékoztatta az alperest, hogy az adós könyvelése nem átlátható, a könyvelési anyagok alapján az alperes nem a hitelezői érdekek figyelembevételével járt el. A felszámoló által megbízott szakértő véleménye alapján a társaság gazdálkodása fiktív volt, az adós fiktív alvállalkozók bevonásával csökkentette az adóalapját. Az adósi követelésből a felszámoló 2.440.840 forintot tudott behajtani az cég1-től. Kiemelte, hogy a fennmaradó 16.831.160 forint követeléssel és 14.000 forint pénzeszközzel az alperes nem számolt el, a Cstv. 31. §-ában foglalt kötelezettségeit hiányosan teljesítette. Az adósi vagyon az átadási kötelezettség elmulasztása miatt csökkent, a kár mértéke az át nem adott vagyon mértékével azonos, a vagyonsökkenés okozati összefüggésben áll az alperes károkozó magatartásával.

[10] Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta.

[11] Előadta, hogy az adós 2019 júliusában a tevékenységét befejezte. Ezt követően további számlakibocsátás nem történt. Az alperessel szemben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága az általa indított büntetőeljárást megszüntette, mivel nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése. Ez is igazolja, hogy kárt a felperesnek nem okozott, fiktív ügyletet nem valósított meg az alperes az adós gazdasági tevékenysége körében. Hivatkozott arra, hogy az adós könyvelése teljes mértékben átlátható volt, minden szerződés, megállapodás, igazolás átadásra került az adós felszámolójának. A zárómérlegben feltüntetett adósi vagyon két követelésből tevődött össze, 2.440.840 forint követelés az cég1-vel szemben állt fenn, 16.831.160 forint követelés a cég3-vel szemben. Hivatkozott arra, hogy az adós tevékenysége lezárásakor mindkét céget írásban felszólította tartozásaik megfizetésére, amely nem vezetett eredményre. Hivatkozott arra is, hogy nem láthatta előre, hogy az adós szerződött partnere fizetési kötelezettségének nem fog eleget tenni határidőben, ezen szerződösszegések ellenőrzési körén kívül estek. A felperes által sérelmezett vezető tisztségviselői magatartás nincs ok-okozati összefüggésben a bekövetkezett kárral, eljárása során a tőle elvárható kellő gondosságot tanúsította.

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a per főtárgya tekintetében alaposnak, a késedelmi kamat fizetés iránti kérelem körében részben megalapozatlannak találta.

[13] Rögzítette, hogy az alperes a perben a felperes azon állítását nem vitatta, hogy az adós mérlegében feltüntetett 14.000 forint pénzeszközt nem adta át, ekként a felperes ezen állítását a bíróság valósnak fogadta el a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján.

[14] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetése alapján a Pp. 279. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva megállapította, hogy a felperes bizonyította az alperes által elkészített zárómérleggel, hogy az adósnak 16.831.160 forint összegű követelés vagyona állt fenn, melyet az alperes a felperesi adós felszámolójának nem adott át, a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kötelezettségének nem tett eleget, ezzel a társasági jogviszonyából eredő kötelezettségét felróhatóan megszegte, amellyel ok-okozati összefüggésben a felperesnek kárt okozott. Az okozott kár mértéke megegyezik a mérlegben feltüntetett, de át nem adott adósi követelés összegével, a 16.831.160 forint összeggel.

[15] Rögzítette, hogy az alperesnek a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségét a felszámolás kezdő időpontját (2021. április 13. napja) követő 30 napon belül kellett teljesítenie, azaz 2021. május 13. napjáig.

[16] Fentiekre tekintettel a Ptk. 6:142. §-a alapján, figyelemmel a Ptk. 6:143. §-ban foglaltakra is mindösszesen 16.845.160 forint tőke és ezen összeg után 2021. május 14.

napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. A felperes késedelmi kamat iránti igényét 2020. január 1. napja és 2021. május 13. napja közötti időszakra elutasította.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes fellebbezéssel támadta, annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérve.

[18] Jogorvoslati kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokat hibásan, iratellenesen értékelte és ezekből helytelen következtetést vont le.

[19] Hivatkozott arra, hogy a vagyonátadás esetleges elmulasztása akkor képezheti a felelősség megállapítás alapját, amennyiben a felperes a mérlegadatok elemzése útján állítja, hogy milyen vagyon állt az adós rendelkezésére, amit az alperes nem az adós működési körében használt fel és a felszámoló részére elmulasztott átadni. A per során becsatolt és rendelkezésre álló iratokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes az átadási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A nem fizető partnerek felszólítása írásban és szóban több alkalommal megtörtént.

[20] Fellebbezéséhez csatolta személy2, a cég2 és a cég3 volt cégvezetőjének nyilatkozatát, amelyben elismerte, hogy a cég3-nek összesen 16.831.160 forint számlatartozása állt fenn a felperes felé.

[21] Kiemelte, hogy az alperes az eljárás során a tőle elvárható kellő gondosságot tanúsította, ezért magatartása nincs ok-okozati összefüggésben a bekövetkezett kárral.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A 14.000 forint pénzeszköz vonatkozásában kiemelte, hogy az alperes nem vitatta, hogy a pénzeszközt a felperes felszámolójának nem adta át. Az alperes által elkészített mérlegben kimutatott 19.272.000 forint követelésből a felszámoló 2.440.840 forint követelést tudott behajtani. Maga az alperes a személyes meghallgatása során sem tudott egyértelműen nyilatkozni arra vonatkozóan, hogy a követelések kivel szemben állnak fenn. A vezető tisztségviselőnek a követelések alapját képező dokumentációt át kellett volna adnia a felszámolónak és pontosan meg kellett volna jelölnie, kimutatnia, hogy kivel szemben és milyen jogcímen áll fenn a követelés. Iratok hiányában a felperes számára a követelés behajtása lehetetlenné vált.

[23] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki: Az adós jogi képviselője útján 2021. december 17. napján teljesítette iratátadási kötelezettségét a felperes felszámolója részére. A felszámoló irodájában felvett jegyzőkönyvben foglaltak alapján az alperes jogi képviselője útján 2016. évtől kezdődően, a jegyzőkönyv mellékletét képező lista szerint átadta a felperes felszámolást megelőző könyvelési iratanyagát. A listában foglaltak alapján átadásra kerültek vevő és szállító mappák, továbbá szerződések. A cégnyilvántartás adatai alapján a cég2 2019. december 12. napjától felszámolás alatt állt, a cégnyilvántartásból 2022. május 26. napján törölték jogutód nélkül. A cég3 2020. december 10. napjától állt felszámolás alatt, a cégnyilvántartásból 2022. május 11. napján törölték jogutód nélkül.

[24] A fellebbezés túlnyomó részt alapos.

[25] Az elsőfokú bíróság a tényállást a fenti kiegészítéssel, eljárási szabálysértés nélkül, helyesen állapította meg, abból azonban – téves jogi álláspontja folytán – az alábbiak szerint túlnyomórészt helytelen jogi következtetésre jutott.

[26] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az alperes mint ügyvezető felperessel szembeni kártérítési felelősségét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:24. § (1) bekezdésének utaló rendelkezése folytán a szerződésszegésért való kárfelelősség szabályai szerint a Ptk. 6:142. §-a alapján kell vizsgálni. Ebben az összefüggésben a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 34. § (2) bekezdésének abból a rendelkezéséből, hogy a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet, az következik, hogy a vezető tisztségviselő ügyvezetési tevékenységének tartalma a törvény erejénél fogva módosul: a felszámolás kezdő időpontjától már nem terjed ki az adós vagyonával kapcsolatos rendelkezési és kezelési jogra. Ennek folyománya, a vezető Cstv. 31. § (1) bekezdésének b) pontjában megfogalmazott vagyonátadási kötelezettsége.

[27] A felperes az alperes károkozó magatartását abban jelölte meg, hogy az alperes ügyvezetőként a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt kötelezettsége ellenére nem adta át a per tárgyát képező követelést, illetve a tevékenységet lezáró mérlegben feltüntetett 14.000 forint pénzeszeget a felszámolónak.

[28] A Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontja szerint a vezető tisztségviselőt a felszámolás kezdő időpontját követő 30 napon belül irat- és vagyonátadási kötelezettség terheli a felszámoló felé. A vagyonátadási kötelezettség nem csak az ingó és ingatlan vagyona, hanem a követelésekre is kiterjed. Ugyanis a követelés a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 28. § (1) bekezdése és 29. § (1) bekezdése szerint a forgóeszköz alapját képező vagyonelem, ekként a Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti vagyon része, a követelések behajtása pedig a Cstv. 48. § (1) bekezdése szerint a felszámoló egyik alapvető kötelezettsége.

[29] Abban egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal, hogy az alperes az adós tevékenységet lezáró mérlegében az adós vagyonaként maga által feltüntetett 14.000 forint pénzeszközt, a Cstv. 31. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében erre vonatkozó kötelezettsége ellenére nem adta át az adós vagyona felett a felszámolás kezdő időpontjától rendelkezésre jogosult felszámolónak, amivel az adós társaságnak ennek összegével megegyező mértékű kárt okozott. Az alperes sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezésében nem nyilatkozott a 14.000 forint pénzeszköz vonatkozásában, a felperes

kereseti kérelmét ebben a körben nem vitatta. Mindezekből következően az alperes szerződésszegése a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontja szerinti vagyontadási kötelezettség elmulasztása miatt a 14.000 forint pénzeszköz tekintetében megállapítható.

[30] Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a 16.831.160 forint összegű követelés átadási kötelezettségének elmulasztását állapította meg. A felperes azon az alapon érvényesített igényt az alperessel szemben, hogy az a Cstv. 31. §-ának (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére a felszámolás elrendelésének időpontjában meglévő vagyont nem adta át a felszámolónak, és ezzel kárt okozott a felperesnek. A felperes – tényelőadásából következően – az őt ért kár összegét a felszámolás elrendelését megelőző napon meglévő vagyona és a felszámoló részére ténylegesen átadott vagyon különbözetében határozta meg. A perben tehát annak volt jelentősége, hogy mennyi volt a felszámolás elrendelését megelőző napon meglévő felperesi vagyon, illetőleg a felszámoló részére átadott vagyon értéke, és a kettő különbözeteként lehetett kiszámítani a felperest ért kár összegét.

[31] Rámutat az ítéltábla, hogy az alperes mint vezető tisztségviselő ügyvezetői tevékenységével, mulasztásával okozott kár az általa képviselt felperes mint jogosult vagyonában keletkezett egyéb kárnak, azaz következménykárnak minősül, ezért az alperes kárfelelőssége a szerződésszegésével okozott károk közül a Ptk. 6:143. § (2) bekezdése szerint arra a kárra korlátozódik, amely mint a szerződésszegés lehetséges következménye a szerződés megkötésének időpontjában előre látható volt.

[32] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperes a Ptk. 6:142. §-a értelmében rá háruló bizonyítási kötelezettségének eleget tett. Az alperes által a felszámoló felhívására 2021. május 5-i keltezéssel megküldött adatlap tartalmazta, hogy a felperes 2020. évi mérleg főösszege 19.895ezer forint volt. Az alperes által 2021. június 4-i keltezéssel 2021. január 1. - 2021. április 12. napja közötti időszakra elkészített tevékenységzáró mérleg tartalmazta a forgóeszközök követelések során a felperes 19.272ezer forint összegű követelés vagyonelemét. Az alperes a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontjában rögzített iratadási kötelezettségét 2021. december 17. napján teljesítette. A felperes képviselőjében eljáró felszámoló a 2022. április 21. napján kelt, az alperes részére megküldött felszólító levelében a cég1 és a cég3-vel szemben fennálló követelések behajtásához szükséges iratanyag hiányosságát nem kifogásolta. A felszámoló a könyvelés áttekinthetlenségét 2020. évre vonatkozóan két másik, törölt cégtől befogadott számla tekintetében állította, amelyre tekintettel a könyvelésben „kivezetés” megnevezéssel 18.319.480 forintot számoltak el, 2021. évben pedig a társaság 3.279.566 forint értékű eszközének a társaság könyveiből való kivezetését kifogásolta selejtezési jegyzőkönyvek hiányában, továbbá 550.580 forint ráfordításként történő terhelés 2021. 01. 02. dátummal történt könyvelését a bankszámlán lévő egyenleggel szemben. Az alperes 2022. május 9. napján kelt válaszlevelében a felszámoló levelében foglaltakat megválaszolta. Az alperes 2019. június 2. napján kelt tértivevényes levél útján a cég3 részére megküldött fizetési felszólítása tartalmazta mind a cég2 12.462.760 forint összegű számláinak megfizetésére, mind a cég3 4.368.400 forint összegű számláinak megfizetésére való fizetési felszólítást a kifizetetlen számlák számának megjelölésével.

[33] A cég2 2019. december 12. napjától állt felszámolás alatt, a cég3 2020. december 10. napjától állt felszámolás alatt. A vagyontádas a követelés vagyonelem vonatkozásában a tevékenységzáró mérleg és az iratanyag átadásával megtörtént. A felperes felszámolója a tevékenységzáró mérlegben feltüntetett követelésekkel kapcsolatban a keresetlevélhez F/7 alatt csatolt, 2022. április 21-i levelében sem hívta fel további iratanyag, bizonylatok, szerződések csatolására az alperest. A felperesi társaság felszámolási eljárásának megindulásakor, 2021. április 13. napján a cég3 „f.a.”-val szembeni 16.831.160 forint követelés nem az alperes által átadott iratanyag hiányossága miatt nem volt behajtható, hanem a kötelezett fizetéseképtelensége miatt. Az adós vagyontát képező követelés behajthatatlansága – a vezető tisztségviselő felróható magatartása esetén – más kártérítési felelősségi alakzat keretében lenne vizsgálható. A társaság ügyvezetőjét a működés során keletkezett veszteségeért önmagában nem terheli felelősség, csak akkor, ha a veszteség keletkezése neki felróható. Összefoglalva: az alperes az adós vagyontához tartozó, szóban forgó követeléseket az összeg és a kötelezett megjelölésével közölte a felszámolóval, átadva a követeléshez kapcsolódó bizonylatokat abban az állapotukban, amelyben a felszámolás kezdő időpontjában voltak. Ezzel eleget tett a Cstv. 31. § (1) bekezdés b) pontjában írt vagyontádas kötelezettségének. Az a vezetői magatartás, amely e követelések eredményes behajtását valamely okból – esetleg – megghiúsította, nem az adott jogalapon, azaz nem a vagyontádas elmaradásában konkretizált, szerződésszegéssel okozott kár körében ítéltető meg.

[34] A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben kifejtettek tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, és az alperes marasztalását 14.000 forintra és a tőkeösszeg után 2021. május 14. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára leszállította; ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[35] A kár bekövetkeztének napja a Cstv. 31. § (1) bekezdésére és a Ptk. 6:532. §-ára tekintettel 2021. május 13. napja, erre tekintettel helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját.

[36] Az ítéltábla az első- és a másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 82. § (1), (2) és (3) bekezdése, valamint a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján, a túlnyomó részben eredményes alperesi fellebbezésnek megfelelő – a felperes 0,0008%, az alperes 99,9992% arányú – pernyertessége arányában határozott. Az alperes az elsőfokú eljárás során az ellenkérelméhez csatolt költségjegyzékben 600.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel, munkadíjának megállapítását az első- és másodfokú eljárásban a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kérte.

[37] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (6) bekezdése alapján határozott a felperes illetékeljegyzési joga folytán előzetesen meg nem fizetett kereseti és az alperes részleges költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről, amelyet a Pp. 83. §

(1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése szerint a peres felek pervesztességük arányában kötelesek megfizetni. A másodfokú bíróság a Pp. 85. § (2) bekezdésének analóg alkalmazására nem látott jogi lehetőséget, tekintettel arra, hogy ezen jogszabályhely alkalmazására akkor kerülhet sor, ha a felperes azért áll el a kereseti kérelmétől, mert az alperes a követelést az eljárás megindítását követően teljesítette.

[38] A Fővárosi Ítéltábla a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) és e) pontjai alapján tájékoztatja a peres feleket, hogy a kereseti és a fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Budapest, 2025. február 26.

Dr. Vuleta Csaba s.k.
a tanács elnöke

Dr. Balázs Ildikó s.k.
előadó bíró

Dr. Rápolti Barbara s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Varga Beatrix)